

6
2006

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

SAMMEN • Første samling for faddere lover lover godt • 4-5

EGIL • Takker av etter nitten år i Fjære kirkes tjeneste • 8-9

HELGE • Ny sokneprest med passe løs snipp • 10-11

Det lille barn i Betlehem
han var en konge stor
som kom fra himlens høye slott
ned til vår arme jord

«Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyk og sett de andre høyere enn dere selv. Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres. Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus. Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og var mennesker lik.»

Brevet fra Filipperbrevet kap. 2, er ikke en tekst som siteres flittig i juletiden. Likevel har den dukket opp i hodet mitt mens jeg har gått og tenkt på det som skjedde julenatten utenfor Betlehem.

Han gav avkall på sitt eget, fordi han satte andre høyere enn seg selv.

Gud kommer til jorden som et menneske, som et lite barn. Han gav avkall på sitt eget. Nå tror ikke jeg at Gud har noen sorgløs tilværelse. Bibelen forteller at Gud lider og sørger fordi han identifiserer seg så sterkt med sitt skaperverk, som lider under onskapens tyrrani.

Men det som skjer julenatt, er at Gud gjør enda et dristig trekk i kampen mot ondskapen og likegyldigheten. Han vet hvilken kraft som ligger i kjærligheten. Bare derfor kan han handle som han gjør: Han lar seg føde inn i en menneskekropp, så han bokstavelig talt får føle på kroppen hva det vil si å være menneske, født av en ung ugift mor, leve som flyktning, bo i et okkupert land, leve nederst på rangstigen i samfunnet. Jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at Jesu inntreden i verden var «regisert» på denne måten også for å gi oss noen forbilder. Det starter allerede i det han fødes. «Han gav avkall på...» Det er vel ikke akkurat et ord som skaper den store feststemningen i disse tider. Når vi gir avkall på noe er det ofte bare fordi «ja takk begge deler» ikke er mulig. Når verden ser ut som den gjør, er det vel ikke så sjelden nettopp fordi ingen vil gi avkall på noe de anser for å være rettmessig sitt. Vel, Han gjorde det, og vil vise oss at en bedre vei går nettopp gjennom å gi avkall på en rett, en fordel, noe av mitt. Fordi kjærligheten fører til liv, i alle betydninger av ordet. Mat, trygghet, muligheter, glede. For meg og for min neste. I en mer juridisk betydning vil det å gi avkall på sitt eget fort handle om tilgivelse. Hvilken kraft som ligger i tilgivelsen, er freds- og forsoningsarbeidet, som biskop Desmond Tutu ledet i Sør-Afrika under gjenoppbyggingen etter apartheid-regimet, et sterkt vitnesbyrd om. For å komme videre, var tilgivelsen eneste utvei, for alle parter.

En skal ikke gå så mange rundene med hverdagslige saker, før en ser klart hvor inngrodd holdningen om å holde på sin rett, tenke først og fremst på seg selv og kare til seg, er normen i vårt samfunn. Det bør være et kraftig varsku for oss i verdens rikeste sofakrok, å se at rikdom og overflod ikke automatisk fører til rausere mennesker og mer tjenersinn. Kanskje tvert om?

For meg ser det ut som Gud julenatt setter igang sin «kampanje for den oppoffrende kjærligheten». Ikke den suppa vi er vant til å se og høre bli kalt kjærlighet, men den som setter hensynet til de andre først. Den som gir avkall på... Vel vitende om hvilken slitestyrke den har, og hvilken kraft som bor i kjærligheten, velger han å ankomme så sårbar som mulig; som et nyfødt menneskebarn. Men Han vet det vil holde til slutt. Når det samme barnet seinere, som den voksne Jesus, bryter dødens lenker, er det det endelige beviset på kjærlighetens makt. Han som gav avkall på sitt eget liv for å berge oss andre – ham kunne ikke døden binde.

Derfor blir julen et spørsmål om du og jeg vil at denne kjærligheten skal få plass i og prege livet vårt? Jesus kan forbli en figur vi pakker opp og ned med julepynten. Men han kom for å være i oss og hos oss hver dag, og utøve sin kjærlighet gjennom ditt og mitt liv, den kjærligheten som kan gi avkall på... for å vinne og formidle livet med stor L.

Peer Rødal Haugen
redaktør

Redaktør: Peer Rødal Haugen
Tel. 37091147 / 99261422
Layout & foto: Peer Rødal Haugen
epost: pgdesign@online. no

Utgiver: Fjære menighetsråd
Konto: Fjæreposten, 2840. 31. 19581
6 utg. pr år. Opplag: 5200
Trykk: Agderposten trykk
Distribusjon: Norpost

En hilsen fra pensjonisten

Jeg har lyst til å si takk for den fine avslutningen som menighetsråd, menighet og andre gav meg da jeg sluttet som prest i prestegjeldet. Den har vært god å ta med seg inn i pensjonisttilværelsen som et kjærnt minne – ett av mange.

Hvordan har så pensjonisten det? Jeg har hatt en god oppstart på pensjonisttilværelsen. Den har vært variert og etter eget ønske. Jeg har vært barnevakt for barnebarn, fått være mye sammen med familie og venner, fått gjøre en del småting i og rundt hus og hytte, og mye annet som jeg har hatt lyst til å gjøre.

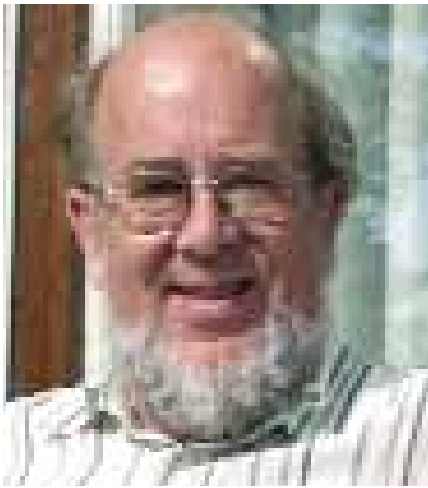
Gunvor og jeg har også hatt en tur til Zanzibar og besøkt barnebarn, svigerdatter og sønn. Vi lengter etter dem som er så langt borte, så en tur gjør godt. På søndag 26.11 fikk jeg være med da datter Kjersti ble ordinert til prestetjeneste i Sinsen kirke i Oslo. Det var naturlig nok en god og sterk opplevelse.

Jeg har vært invitert med i en gruppe av pensjonerte menn – «gut-ta på tur» - som en gang i måneden har en tur i skogen sammen. Flere ganger har turene i høst vært lagt til områder i Froland der min slekt på farssiden har bodd i århundrer, og hvor min far vokste opp. Jeg har derfor lært nytt om egen slekt og bostedene deres.

Hver fredag morgen inviterer en venn av meg til frokost. Betingelsen for å være med er at en er pensjonert og er mann! Dit drar jeg så sant jeg har anledning. Min venn er en god vert, og det blir en lang og hyggelig frokost med mange temaer. Noen av oss går først etter tre timer!

I nabolaget mitt bor en venn som jeg har hatt alle årene på barneskolen sammen med. Vi har møtt hverandre noen ganger og kommer nok til å fortsette med det. Vi har mange felles minner og opplevelser fra den gang, og flere dukker nok fram.

Jeg har også hatt en del møter for Det Norske Misjonsselskap. Det har passet meg bra, så kan jeg hente fram misjonen og misjonsarbeidet, som jeg jo har en dyp interesse for. Jeg har vært i Fjære flere ganger, og innen jul skal jeg også ha vært i 2 grupper i Grimstad by.

Noen kirkelige handlinger har jeg hatt, og i neste semester skal jeg har noen gudstjenester i Stokken, Flosta og Froland. Det ser jeg fram til, å komme tilbake til «gamle tomter»!

Det kan kanskje se ut som jeg har hatt det veldig travelt? Jeg har ikke det, og har en god evne til å være doven! Jeg forsøker å roe ned, og synes jeg har klart det.

En svensk teolog, Owe Wickström, har skrevet en bok som heter: «Identitet och fördypning». I den skriver han om hvor viktig det er å gjenerobre langsomheten i livet slik at det blir tid til ettertenksomhet, den gode samtalen, til oss selv, andre og til Gud! Særlig legger han vekt på den gjensidige samtalen der vi lytter til hverandre, spor, tar opp tråden, prøver å forstå.

Samtalen er så viktig for å forstå eget liv og andres, - og for å tolke sitt liv som «en reise med Gud», der Gud har vært til stede, selv om vi kanskje ikke har sett Ham. Kanskje blir mye annerledes i fordypningens og samtalen lys, der vi får tolke de store linjene i livet vårt. I Jobs bok står det slik: «Selv når du sier at du ikke ser ham, ser han din sak. Bare vent på ham!» (Job 35.14). Å gi seg tid til langsomhet og ettertanke er vel både en utfordring og en god ting for oss. Denne tiden av året gir oss kanskje ekstra muligheter.

Jeg har møtt mange fornøyde pensjonister i livet mitt, og nå er jeg selv en av dem. Jeg synes det er fantastisk at samfunnet vårt har gode ordninger for denne delen av livet, den siste, og at en kan starte på denne delen mens en enda er relativt sterk og frisk.

Dog vet vi at livet kan snu fort, så en får være ydmyk og telle sine dager, slik at en kan få visdom i hjertet..

Både Gunvor og jeg har lyst til å ønske alle som leser «Fjæreposten» en god adventstid, en god julehelg og et velsignet nytt år.

Yngvar Langås

Døpte i Fjære

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. »

Adrian Bergland Johannesen
Døpt i Fjære kirke 5. nov.

Kamilla Flatekval
Døpt i Fjære kirke 5. nov.

Lukas Lauritzen
Døpt i Fjære kirke 5. nov.

Mathias Helledal
Døpt i Fjære kirke 5. nov.

Nelly Kristine Madsen Birkedal
Døpt i Fjære kirke 5. nov.

Emma Victoria Astrup Moy
Døpt i Fjære kirke 19. nov.

Leander Sture
Døpt i Fjære kirke 19. nov.

Lucas Daland Larsen
Døpt i Fjære kirke 19. nov.

Nikolai Mikkelsen Røkke
Døpt i Fjære kirke 19. nov.

Sander Ambros Kristoffersen
Døpt i Fjære kirke 19. nov.

Velsignet jul og godt nytt år
til unge og gamle borgere i Fjære

BLADPENGER

Vi takker alle som brukte blanketten sist gang, og sendte sin gave til Fjæreposten. I overkant av kr 20.000 kom inn til avisarbeidet. Det takker vi hjertelig for, og sender frimodig ut en blanket denne jula også. TAKK FOR GAVEN!

Red.

Vi garanterer et velsmakende måltid for hele familien!

stor variert meny
våre bestselgere blant 50 valgmuligheter:

fløtestuede reker, kremet fiskesuppe, pepperbiff, marinert lammefilet, nachos, quesedillas, chicken Diana, lasagne, Mexico pizza, Donald Duck's favoritt, bananasplit

god atmosfære
bestill gjerne bord tlf. 37 25 25 25

Åpent: hverdag fra kl. 1800 - søndag fra kl. 1600

Kontakt: Hordal Hotell, Kongsfjell, 4000 KONGSBJØRN, 37252525. E-post: hordal@hordal.no

Kjeller'n
RESTAURANT

TIPS
OSS!

Vet du om en person, en aktivitet eller en sak som bør omtales i Fjæreposten? Kontakt redaktøren, eller send inn tekst og bilder selv.

NESTE

nummer 27. febr
Materiellfrist 14. febr.

– trosopplæring i Fjære menighet

Et barn er født i Betlehem

F Jorunn Nærdal
TEKST & FOTO

Kalenderen viser desember, og adventskalenderen er på plass. Det nærmer seg den store julehøytiden. Ute er det alle lysene som etter hvert tennes på trær, husvegger og verandakanter, som minner oss om at julen snart er her. Snøen og kuldegradene lar vente på seg, og at vi kan feire en hvit jul ser heller smått ut.

Men hva er det som er viktig med julen? I følge all reklamen som dumper ned i postkassen om dagene, ser det ut til at handling av gaver er det aller viktigste. Tilbudene strømmer mot oss fra alle kanter, og alle vil hjelpe oss med gavetips.

Men hvor er julens budskap oppi alt dette? Klarer vi å få med oss det aller viktigste, den største julegaven av alle? Barnet som ble født i Betlehem står i fare for å bli borte i all den "flotte innpakningen".

Oppfordringen min er: Ikke glem å synge "Et barn er født i Betlehem" med barna. Vi må sørge for at barna ikke skal glemme hvorfor vi feirer jul. Det ser ut som barne-tv er ekstra viktig og spennende nå i ad-

ventstiden, men hva er det som formidles? Barnet som ble født i Betlehem ser det ut som blir glemt i all glitter og spenning. Så da er det ekstra viktig at vi i hjemmene får med oss det kristne budskapet. Her er heldigvis mange fine barnebøker som bringer frem barnet fra Betlehem, og jeg håper dere foreldre bruker de og lar dette budskapet komme frem nå i adventstiden.

Lykke til med trosopplæringen i hjemmene. Det er viktigere enn noen gang!

Et barn er født i Betlehem, i Betlehem.
Nå gleder seg Jerusalem.
Halleluja, halleluja

Jeg vil ønske dere alle en riktig god og innholdsrik julehøytid.

Takk til alle dere frivillige medarbeidere for godt samarbeid i året som går mot slutten.

Jorunn Nærdal
Leder for trosopplæring (vikar)

Første fadder samling

Mange faddere møtte til den første faddersamlingen i Fjære menighet. Samlingen var i Fevik kirke, og her går praten over pizzabrettene.

I november hadde vi den første fadder-samlingen i menigheten. Dette er et resultat av det som faddergruppen har jobbet med. Det ble en fruktbar samling der mange fikk nye tanker om oppgaven sin som fadder.

Det blir nå oppnevnt en kontaktfadder for hvert dåpsbarn. Det er foreldrene som ber en av fadderne om å være kontaktfadder. Denne fadderren skal være et ekstra bindeledd mellom hjemmet og kirken. Det var altså disse kontaktfadderne som var invitert denne dagen.

Etter velkomst og presentasjon av ledere og deltagere, gledet Kirsti P. Haugen oss med vakker sang. Representant fra faddergruppa og presten innledet samlingen og sa litt om det å være fadder. Leder for trosopplæringen sa litt om menighetens tanker

rundt begrepet «kontaktfadder». Dåpsklubben Tripp Trapp og andre barnelitteratur ble presentert. Og så spiste vi pizza sammen.

Men det viktigste med denne samlingen var å få til en dialog med fadderne, og sammen tenke på hva vi felles kan gjøre for barna.

Vi brukte en del tid til å se på fremtidsutsikter og utfordringer som vil møte barna. Etter dette drøftet vi hva fadderne kunne bidra med overfor fadderbarna.

Det ble en veldig fruktbar dialog og mye positivt kom ut av dette. Mange gav uttrykk for at dette hadde vært fint,

og at de fikk nye tanker om den oppgaven en fadder påtar seg, og ideer om ting de kunne gjøre.

Vi avsluttet samlingen rundt globen inne i kirkesalen. Her ble det sunget en sang og alle fikk anledning til å tenne et lys for sitt fadderbarn.

Adventsamling for 5-åringer

6. desember var det invitert til adventssamling i Fevk kirke, for alle 5-åringer i menigheten – de samme barna som inviteres til dåpsskolen som starter i jaunar. CD-en som de fikk med seg hjem fra samlingen skal nok brukes mer på dåpsskolen.

INVITASJON TIL DÅPSSKOLE

Rett over nyttår starter vi opp med dåpsskole for deg som skal begynne i første klasse høsten 2007. Kirsti P. Haugen og medhjelpere vil invitere deg til dåpsskolestart på familiegudstjeneste

21. januar på Fevik kl.11, og på FMU kl. 17
Så vil de holde 3 samlinger, onsdager i Fjære og torsdager på Fevik, før dåpsskolen avsluttes på gudstjeneste 18.febr. i Fjære kirke og i Fevik kirke.

Samlingene vil bestå av spennende bibelfortellinger, sang, praktiske aktiviteter, og vare en drøy time hver gang.

Kanskje en fadder har lyst til å være med

deg på dåpsskole?

Påmelding til dåpsskolen til kirkekontoret innen 12. januar.

Tlf: **37090118**
eller e-post: **jn@grimstad.kirken.no**
Så får du et brev med nærmere informasjon når vi har mottatt påmelding. Håper vi ser deg både til adventssamlingen og til dåpsskolen!

VELKOMMEN TIL DÅPSSKOLE

Egil sier takk for seg

Mange vil savne denne humørfylte og hjelpsomme mannen når han nå går ut av tjenesten i Fjære menighet. Selv om han passerte milepælen i sommer, har han valgt å stå året ut, kirketjener og kirkegårdsarbeider Egil Guttormsen.

- Det kjennes heilt riktig, sier Egil.
- Nå må det bli forandring.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Han er innstilt på skiftet som kommer. Nå skal han bruke tiden på andre ting, og hvis han får være frisk, så har han mange små og store prosjekter liggende klar for pensjonisttilværelsen.

- Jeg har jo hytte uti Bufjorden, så det skal bli litt mer fisking.

Egil forteller villig om gode fiskefangster.

- Den beste fangsten hadde jeg en gang for to år siden. Da kom jeg inn med førti-femti kilo torsk.

Kveite har han også fisket – den største på fem-seks kilo.

Oldeforeldrenes hus

Fjæreposten møter ham hjemme i stua ved Holletjenna, i det gamle huset etter oldeforeldrene. I huset er det meste ferdig oppusset. Det meste.

- Du vet, gamle hus. Her er alltid noe å gjøre.

Men ute i snekkerverkstedet har han planer om å tilbringe noen timer framover. Der har han ordnet seg et trivelig arbeidsrom. Det er jo snekker han egentlig er. Før

han kom til Fjære menighet, jobbet han tjuei år på Vessøen trevare og båtbyggeri – femten av dem som trappe-snekker. Han har også fem år som husbygger. Men hele nitten år har han vært kirketjener og kirkegårdsarbeider i Fjære, og samarbeidet med sokneprestene Myrstad og Langås.

Arbeidet har selvsagt blitt preget av de mange møtene med sørgende på kirkegården.

- Men det har vært mye av både sorg og glede, sier han.

Mange som kjenner Egil og jobben han har hatt, tegner et bilde av et åpent og deltakende medmenneske.

- Det har vært mange spesielle samtaler. Selvsagt kan jeg ikke fortelle noe hva de har sagt og du kan ikke skrive om det. Jeg har hørt mye og fått innblikk i mange sjebner. I begynnelsen synes jeg det var vanskelig. Det var tungt.

Men jeg lærte meg å legge det fra meg når jeg gikk ut kirkeporten ved dagens slutt. Jeg snakket ikke om jobben min hjemme. Aslaug måtte ofte

Egil i kjent positur. Strikkelua har fulgt ham i tjue år. Nye luer har kommet og gått, men han har alltid endt opp med denne gamle.

spørre hva jeg gjorde i jobben. Jeg fortalte ingen ting.

Så har det vært ting som har vært kommentert i avisa, som ikke har vært riktig. Jeg har kjent sannheten men har ikke kunnet ta til motmæle.

Det ville vært til skade for noen, så jeg har taushetsplikt.

Mange forskjellige mennesker kommer innom Fjære kirke også i andre sammenhenger, og Egil har møtt flere av dem, også en del kjente personer. Han husker en lett nervøs og røykende Bjørn

Eidsvåg, og for ikke å snakke om Linn Lindfors. Navnet hennes forsvinner i farten, og han fyker ut på kjøkkenet og får hjelp av kona.

- Linn Lindfors var det. Ho gav meg en klem vet du!

Egil ler hjertelig. Han har i det hele tatt en god latter og har også evnen til å le av seg selv. Av og til lekker det ut rapporter fra staben som inneholder noen treffende replikker av Egil.

- En er nødt til å ha litt humor i en sånn jobb, ellers blir

det for trist.

Så blir han også parodiert i tide og utide.

- Det liker jeg. Ja, det synes jeg er fryktelig morro. Særlig når parodien er tatt ordentlig på kornet.

Første gangen, etterpå, så kom han (trolig Thorvald Hansen) ned og lurte på om jeg ble sur. Nei, det synes jeg var grusomt morro. Aslaug, vet du, ho holdt på å le seg i hjel!

At han er blitt verdiget en plass i Langås' preken, synes

han også er en heder. Til og med hønene hans har opptrådt i en av Kjell Olav Haugens prekener.

- Dette høres kanskje dumt ut, men jeg er jo en slags kjendis. Det er så grusomt mange som vet hvem jeg er fordi de har møtt meg i en sammenheng i kirka. Så møter jeg folk, og de kjenner meg igjen, men jeg greier jo ikke å huske alle sammen. Det har av og til vært litt vanskelig.

At kirketjeneren også er kommet i bok, er det få som vet. En dansk kaptein med interesser for Terje Vigen, var innom kirka, og møtte Egil. Så skreiv den samme kapteinen en bok om Terje Vigen, og møtet med kirketjeneren kom med i boka, som Egil fikk da kapteinen kom innom på nytt. Igjen må Egil rekvirere hjelpa av kona for å finne boka, som like vel ikke lot seg finne. Så vi får tro han på hans ord.

- Hvordan har det vært å være kirketjener i Fjære?

Han har jo alt sagt mye om det, men avslører at han har litt dårlig samvittighet for kirketjenerbiten.

- Jeg har nok vært mer kirkegårdsarbeider. Men jeg har vært flink med støsugeren. Jeg har støvsugd veldig bra.

Det har innimellom vært frustrerende for en håndtverker å tjene i en kirke som nesten ikke må røres. Mange ting kunne han tenke seg å gjøre noen forandringer for å få til bedre løsninger, men vet at da blir det bråk med riksantikvaren. Så det har han ikke turt, som for eksempel å ta

litt av benken bak pianoet for å få det ordentlig ut av veien når det ikke er i bruk.

- Men det har vært en trivelig jobb. Jeg har likt den store variasjonen. Du vet, to dager blir aldri like. Det passer meg godt.

Egil og Aslaug har fire døtre. Tre bor i Norge og ei bor på Island. Følgelig har firma (!) vært på noen turer til Island.

- Island er flott, men jeg ville ikke bodd der. Kaldt og surt. Men de har noen kjempefine basseng der.

Til opplysning: Firma er Egil. Han har gjort det til sitt varemerke å omtale seg selv i tredje person, enten som Egil eller firma.

- Hva er dette for en greie, å si Egil eller "firma" i stedet for jeg?

- Det er bare blitt sånn. Jeg har vel sagt det en gang for morro, og så har det likt som blitt min replikk.

- Så, blir det litt mer reising på Egil nå når firma skal trappe ned?

- Ja, jeg liker godt å reise litt. Til sommeren skal jeg og Aslaug på tur med Gand-båtene fra Stavanger til Honningsvåg. Det blir årets tur. Det for holde. Men firma gleder seg til den opplevelsen.

- Du har nok nå, har du ikke? Han har prøvd å avslutte intervjuet flere ganger.

Så ringer en geistlig som trenger en håndsrekning, og Egil sier ikke nei, som den tjeneren han er.

- Det er sånn mi må ha' det, e' du'kke enig me' mæ? spør han.

Kan en være uenig i det?

Hilsener fra kolleger

Kjære Egil

En epoke på Fjære kirkegård er over. Den hvithårede kraftpluggen forsvinner fra det daglige synet på kirkegården. Ja, Egil, når jeg blir gammel og skal minnes deg, vil jeg se for meg et lyst hode, enten på traktoren, med riva i handa eller i samtale med en av de besøkende på kirkegården. Du er flink til å se dem som kommer til kirkegården og jeg tror mange av de som ferdes der kommer til å savne deg. Jeg vet du har rakt ut en hjelpende hånd til mange som har sine pårørende gravlagt på Fjære kirkegård, enten det er praktiske ting eller bare en liten samtale.

Du har vært ansatt i en jobb som gir mange utfordringer og har fulgt mange familier gjennom nesten en mannsalder. Du har vært i dåpssakrestiet og møtt de som bærer sine barn til dåpen. Du har vært til stede når disse barna er blitt konfirmert. Du har vært i våpenhuset og beroliget mang en brud før vandrigen opp kirkegulvet. Du har møtt de som har kommet til

Kjære Egil

Nå slutter du snart som kirketjener i Fjære kirke. Det blir merkelig, for du har vært i jobben din så lenge og gjort et godt arbeid.

Måten du har utført arbeidet ditt på har vært nær knyttet til den du er.

Du har vært veldig glad i menneskene. Du har hatt en egen evne til å se den enkelte kirkegjenger og de mange som har hatt sin gang på kirkegården. Du har fått høre mange historier av folk som trengte en å snakke med. Du har lyttet og vært stille og vært til hjelp for mange.

Du har alltid vært villig til å ta et tak. Det kunne bli lange dager både på kirkegården og i kirka noen ganger. Men du gjorde det som skulle gjøres og klaget ikke. Du så menneskene som trengte deg og arbeidsoppgavene som lå foran.

Du har et veldig godt humør, og har ledd mye. Det har smittet over på oss andre. Vi kunne vel ikke være sure når du hadde så godt humør? Du har sett det humoristiske i mange situasjoner, og hatt lett for å le både av deg selv og situasjoner der andre har vært involvert. Historiene dine har vært mange og morsomme. Du har også hatt stor glede av å fortelle dem, og gleden din har smittet.

Familien din er du vært veldig glad i, og du har gjerne fortalt oss om dem. Aslaug – kona di – har hatt en egen plass i dine fortellinger. Hun har du omtalt med kjærlighet og respekt, og du

Kjære Egil

Egil skal slutte. Vi har visst det lenge i staben, men plutselig går det opp for meg at nå er tiden kommet. Hvordan skal vi greie oss uten Egil? Han vet hvor alt er og hvordan alt skal fungere. Med sitt vinnende vesen har han fått mange venner i Fjærebygda.

Egil har et utrolig humør, sine gode replikker og selvironiske utleggelser sparer han ikke på.

Det spesielle med Egil er at kan fortelle med like stort engasjement enten det er en unge som spør eller om det er Dronningen som er innom. For Egil er alle like verdifull og like interessante å snakke med.

Sørgende på kirkegården har møtt en kirketjener som har tid, midt i det travle. Mange har fått lesset av noen «bører» i møte med Egil. Dag, hans gode medarbeider, har ofte sagt at uten Egil vet jeg ikke hvordan det hadde gått. Egil har vært en god medvandrer for mange.

Selvhøytidlig er et fremmedord hos Egil, Som han sa til meg en gang. «Gjør jeg en feil som ingen merker så sier jeg ingenting, men merker noen en feil så innrømmer Egil med en gang at Egil kan også gjøre feil.»

Egil har stor omsorg for familien sin. Den

gudstjeneste og du har møtt de som har mistet en av sine kjære. Vi er alle takknemlige for at du i disse situasjonene har opptrådt med hele deg (firmaet Egil som du sier) på en særdeles riktig måte. Med din allsidighet har du vært svært viktig for oss både når det gjelder det gartnerfaglige og andre håndverkmessige ting. På tross av din alder er du ennå meget sprek, og du har evne til å få ting unna. Dine kjappe replikker kommer jeg til å savne, men jeg regner jo med at du slenger innom av og til. Jeg håper at vi fortsett kan bruke deg både som vikar og til spesielle tjenester hvis det skulle være behov for det. Jeg ønsker deg en god pensjonisttilværelse og takker for det du har betydd for oss alle.

Bjørn Undheim, kirkeverge

pratet gjerne om henne. De 4 barna deres har du og Aslaug hatt stor glede av og gjort mye for. Du holdt oss oppdatert på dem. Så kunne jeg desto lettere også fortelle om min familie. Du har vært heldig og fått svigersønner og barnebarn som du også har vært glad i og stolt av, og som har beriket livet ditt.

Kjære Egil! Du har vært en veldig god medarbeider som også har vært en venn. Du har vært tjenestevillig og villig til å gjøre forandringer på kort varsel, bære over med feil og mangler hos andre, og forsøkt å gjøre det beste ut av enhver situasjon. Slik har du gjort livet enklere for meg og for de andre du har arbeidet sammen med!

Jeg ble ansatt i prestegjeldet i november 1991. Få dager etterpå tok jeg turen til Fjære og traff deg i kirka. Det var mitt første møte med deg, som jeg husker godt. Du tok vel imot meg, åpen og respektfull. Slik ble det også lett å kjenne på respekt og takknemlighet for deg.

Kirketjener og prest er nær knyttet til hverandre i sitt arbeid. Jeg takker deg for vennskap og samarbeid gjennom mange år! Jeg ønsker deg gode år som pensjonist!

Yngvar Langås, tidl. sokneprest i Fjære

gang mange av barna var langt vekke kunne Egil si: «Hva galt har Egil gjort når de reiser så langt bort (en bor på Island, en i Finnmark) Nå er noen kommet nærmere og har fått merke at Egil stiller opp når det trengs hjelp.

Alt er greit for Egil. Han tar de største utfordringene på strak arm, som den gangen jeg skulle være Jesus og ri på et esel opp til alteret i Fjære kirke. At eselet fikk angst og gjorde fra seg, taklet Egil med stor ro: Slikt skjer.

Det er vemodig at Egil skal slutte, men heldigvis så bor han ikke langt unna. Skulle arbeidslysten bli for stor så, er det nok av oppgaver på F.M.U. å ta fatt i, både i parken og på huset.

Jeg er glad for at jeg har fått møte et menneske som Egil. Jeg angrer på at jeg ikke har skrevet ned alle de artige uttrykk og historier du har fortalt, men det er jo ikke for seint!

Håper du får en fin pensjonisttid, og husk at lunch er kl. 11.30. Velkommen!

Kjell-Olav Haugen kateket og kollega i mange år

Egil mener han nok har vært mest kirkegårdsarbeider.

Sokneprest med passe løs snipp

for FJÆRE

Etter teologistudiene har Helge Spilling arbeidet som
• feltprest på Haslemoen 1983-84
• sokneprest i Bindal på Helgeland 1984-94
• kapellan i Søgne 1994-2006

Om snippen er løs eller rund, så blir det like fullt spennende å skulle få ny prest i menigheten. En ny epoke begynner, både for menigheten og presten. Den nye soknepresten i Fjære, **Helge Spilling** (50) har både evner, interesser og tanker som vil komme menigheten til gode, og som lover bra for samarbeidet med andre aktive medspillere. Vi kaller ham Helge prest, i det følgende med løs snipp.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Soknepresten skal pendle fra Søgne den første tiden, men familien flytter inn i Fjære prestegård i mars, om alt går etter planen.

Fjæreposten møter den nye soknepresten på halvveien.. Vi slår oss ned ved vinduet på stamkaféen hans i Kristiansand, hos Laura, en kaffibar vis a vis Domkirke. Det blir en karibisk krydder-sulamit til redaktøren og kaffe-late-som på presten.

Han kaller seg selv en trygg og glad gutt fra Vegårshei.

– Hva legger du i det?

– Jeg vet hvor jeg står i min tro, jeg kjenner meg selv ganske bra, og trives godt både i mitt eget og andres selskap.

Så synes det også utenpå ham. Han smiler og ler mye, og virker trygg, uten noen ovenfra og ned-holdning. Han beskriver bakgrunnen

sin blant annet med ordet tradisjon. På Vegårshei har han arvet et hus etter forfedrene, som er mer som et museum, med rosemalte interiører og gamle møbler og ting. Jeg litt en sånn samler.

– Er du en sånn som føler at du født hundre år for seint?

– Nei, jeg tror ikke det, men jeg har sans for gamle ting, det tradisjonelle, noe som har røtter bakover i tiden, til tidligere generasjoners liv og arbeid.

Variert bakgrunn

– Du vokste opp på Vegårshei. Hva slags menighets- og lagbakgrunn kommer du fra der?

– På Vegårshei var det litt blanding av bedehus og kirke. Seinere, på gymnas i Tvedestrand, var jeg mye i Laget (Norges kristelig student- og skoleungdomslag). I Oslo, under åra på teologi på Menighetsfakultet, ble det mer

fokus det mer høykirkelige og en liturgisk tradisjon, samtidig som jeg vanket en del i Oslo KFUM, blant annet med volleyball.

Sport og friluftsliv

– Driver du fortsatt med noen slags idrett?

– Nå er det mer jogging. Prøver å holde meg sånn passelig i form. Før var det mer ski, hopp og langrenn, kombinert altså.

– Da vet jeg noen oppe i Lia som kanskje vil glede seg til å følge prestens spor. Men har vi med en sportslig ineteresert prest å gjøre altså?

– Ikke snakk. Har helt dilla vet du. Ser alt som er av fotball. Start-fan – håper å få med meg noen kamper på det nye stadion. Amazon er det jo spennende å følge. Jerv, hvordan går det med dem?

Fjærepostens utsendte må bare beklage. Det er et halvt liv siden jeg var i nærheten av å kunne svare vettugt på det.

– Men Express da?

– Ja, i Express finnes det mye bra. De er gode på breddeidrett tror jeg. Kanskje presten skulle gjøre et fremstøt der, med et samarbeid med kirka?

– Kanskje det, kanskje det... Vi har rota oss langt ut på viddene med all denne sporten, men alle disse positive mennesken som gjør en stor innsats for barn og unge, f.eks. i Express, men også i andre sammenhenger, fører oss tilbake på sporet. Vi snakker en del om faddere, og det arbeidet som gjøres i trosopplæringsprosjektet SAMMEN, med å etablere en mer langvarig kontakt med alle som er dåpsfaddere til barn mellom 0 og 18 år. Det er en stor gruppe mennesker, og Helge prest synes det som skjer i forbindelse med SAMMEN høres spennende ut.

Men for å avrunde det med sporten, så lover han å holde seg i skinnen. Det blir ingen kjappe gudstjenester fordi presten skal å rekke en kamp. Der går grensa.

Han er forøvrig glad i fri-

luftsliv, og det gleder ham å høre om friluftsgudstjenesten på Veråsheia. Det kan høres ut som han kan tenke seg flere gudstjenester i det fri. Også her finner han nok minst en støttespiller oppe i Lia, og helt sikker også andre steder i menigheten. STI på Fevik er jo også oppe og går...

Inspirasjon og gudstjeneste

– Men, hva tenker du om gudstjenesten? Hvordan holde gudstjeneste med nåtidens barn og voksne i en middelalderkirke?

– Jeg ønsker å gi rom for variasjon i gudstjenesten, og prøve å inkludere mange i gudstjenestearbeidet. Håper jeg kan bidra til en «vi-følelse» – at ikke folk kommer for å høre presten, men for å feire gudstjeneste sammen.

De siste åra har Helge prest jobbet en del med keltisk kristen tradisjon, og har også besøkt Lindisfarne på nordøstkysten av England. I denne tradisjonen har han funnet mye spennende til bruk i gudstjenesten, spesielt bønner og sanger.

– Det fokuset de har på Guds nærvær i skaperverket og i dagliglivet fascinerer, i tillegg til at de preges av et svært positivt menneskesyn.

Han har også vært i Taizé-fellesskapet i Frankrike, som representerer en annen tradisjon, mer i retning av meditasjon og stillhet.

– Ulike former for stillhet i gudstjenesten, har jeg sansen for, som for eksempel stille kvelder og bønnvandring i kirkerommet, kanskje åpen kirke.

I tillegg er han opptatt av retreat-bevegelsen og har vært flere ganger på både Lia gård, på Sandom (kjente norske retreat-sentre) og utenlands. Også Korsvei-bevegelsen har han hatt mye med å gjøre. De fire søylene i Korsvei, å søke Jesus, bygge fellesskap, leve enklere og fremme rettferdighet, er noe han kan identifisere seg med. I det hele tatt fremhever han at

kontakten med ulike miljøer har vært inspirerende for ham personlig og som prest.

Syngende prest

– Hva er det beste ved å være prest, synes du?

Han tygger litt på det, og kan vanskelig nevne en spesiell ting.

– Å feire gudstjeneste. Dåp og høytider. Samtale med mennesker. Alle møtene med mennesker i ulike livssituasjoner er en unik mulighet til både å kunne gi noe og å lære selv.

– Og det værste?

– Om ikke værst, så i alle fall tyngst, er sorgsamtalene og å gå med dødsbudskap. Da hamrer hjertet ekstra. Å gå med med dødsbud etter en

” Jeg ønsker å gi rom for variasjon i gudstjenesten, og prøve å inkludere mange i gudstjenestearbeidet.

ulykke for eksempel, det er tungt. Samtidig opplever jeg også de møtene, med mennesker i sorg, som gode på sin måte. Det handler om å kunne bety noe i en vanskelig situasjon.

– Et språk som kommuniserer godt er jo sang og musikk. Det har lekket ut at presten er musikalsk av seg?

– Jeg er veldig glad i sang og musikk, og spiller piano og gitar. Og så litt trombone – det var i storband. Men først og fremst piano og gitar og viser. Vokste jo opp i visetradisjonen. Så har jeg sunget en del i grupper og litt solo – kona Kirsti og jeg har også sunget litt sammen.

– Se her kommer det for en dag. Bruker du dette i preke-

nene dine også?

– Det har hendt, at jeg har sunget litt som del av prekenen...

Spennning

– Har presten også andre ukjente sider? Samler han på frimerker eller noe?

– Nei, jeg er ikke der.

– Så, men liker han å lese?

– Ja, jeg liker å lese. Det blir mest krim.

– Krim?

– Ja, helst engelsk, som P.D. James, Agatha Christie, men også Henning Mankell og Gunnar Staalesen.

– Apropos spenning, som de ville sagt i dagsrevyen når de trenger en overgang til sporten: Er det litt spenning knyttet til det å forlate Søgne

og starte opp i Fjære?

– Helt klart. Det er mange vennskapsband å kutte etter alle åra i Søgne, men Fjære ser ut for å være en spennende menighet, med blanding av gammelt og nytt. Det ser også ut til å være en menighet med stor aktivitet og mange engasjerte og dyktige medarbeidere, både i stab og blant frivillige. Det virker som en levende menighet, som vil noe, og som er stolt av kirka si, med god grunn. – Og så er det jo nærmere Vegårshei...

Menighetsbygger

– Og programmet for jobben i Fjære?

– Jeg har vel ikke akkurat noe spesielt program, men

jeg tror de fleste prester ønsker å være menighetsbyggere, og ikke bare utføreren av kirkelige handlinger. Håper jeg kan bidra til et godt klima i menigheten, og inspirere og samhandle med andre. Jeg har jobba litt med Ung Messe. Det kan være krevende men spennende. Det er viktig at både unge og eldre trives i kirka, på gudstjenester og ved kirkelige handlinger og andre type samvær i menigheten.

– Så kirka skal ikke skilles fra staten, eller...?

– Jeg er skuffa over hele den debatten. Enkelte politikere har en voldsom «ovenfra og ned»-holdning overfor kirka; den må «passes på» av politikerne for å kunne være åpen

og inkluderende. Jeg håper og tror at vi fortsatt kan ha ei brei folkekirke, «nasjonal-kirke», selv om vi løsner båndene til staten. Uansett utfall av det som handler om styringsstruktur blir det en utfordring å bevare engsjement og kanalisere engasjement inn i vårt menighetsarbeid.

Det er dagen for intervjuer. Vi må avslutte. Helge prest skal videre til redaktøren for et annet menighetsblad. Hun skal ha avskjedsintervju med kapellanen i Søgne, som slutter for å begynne som sokneprest i Fjære. Det er sånn det er. Noen kommer, noen går. Fjære menighet kan i alle fall glede seg til møtet med sin nye sokneprest. En glad gutt fra Vegårshei.

Slaget er ikke tapt for Soldier

– men savner noen støttespillere

Sindre Levinsen fra Lia, og Thomas Kristian Torp fra Reddal er to av de ansvarlige som fronter driften av Soldier Café i Grimstad sentrum. To engasjerte unge menn med en visjon.

Midt i Grimstad sentrum, ved Hestetorvet, ligger Solider Café. Den drives pådugnad av en gjeng kristne ungdommer fra forskjellige menigheter i Grimstad, med utgangspunkt i Landvik menighet. Soldier er en kristen ungdomskafé og et treffsted drevet av ungdom for ungdom.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Visjonen er formulert slik: "Soldier Café skal være et sted hvor ungdom kan møte Gud og få del i hans arbeid."

I dag er det tre ungdommer som utgjør den daglige ledelsen. Det er Sindre Levinsen, Thomas Kristian Torp og Aurora Nilsen. Ansvaret for å holde åpent lørdagskveldene går på rundgang mellom åtte grupper på tre til fem drivere. I tillegg har de en gruppe sjåfører som gjør innkjøp og liknende.

Åtte studenter fra Bibelskolen i Grimstad har praksis på Soldier. De fungerer som en slags miljøarbeidere og skaffer seg erfaring med å drive åpen virksomhet.

– Så da har dere godt med folk til å gjøre jobben her?
– Vi trenger fler, så hvis det

er noen som har lyst til å engasjere seg i Soldier Café og det arbeidet som drives her, så må de bare ta kontakt med oss, samstemmer de to karene.

Soldier holder åpner dørene klokka 22 og stenger klokka 02. Den alkoholfrie kaféen serverer enkel mat og drikke, og klokka 22.30 serveres det åndelig føde. Det er fast innslag hver lørdag med et kort møte, med forkynelse og sang. Da Fjæreposten var innom for en prat med et par av lederne, fikk vi vite at neste kveld var det Drotningborg-elever som hadde ansvaret for møtet.

På en vanlig lørdagskveld kan det være fra femti til hundre mennesker som kommer og går utover kvelden og natta.

– På det meste har vi vel hatt en sytti-åtti mennesker

inne på en gang, forteller Sindre.

– Hva betyr dette arbeidet for dere personlig?

– For meg er dette en hjelp til å holde fokus, og det gir meg en mulighet til å utføre troen min, sier Thomas Kristian. Utifra tilbakemeldinger han har fått mener han at det er noe viktig de holder på med.

– Arbeidet i seg sjøl er ikke så viktig, men så lenge folk viser at de setter pris på det og trenger det, så er det viktig å holde på.

– Jeg synes jeg får utfordret troen min, både gjennom det å drive stedet og møtet med de som går her, forteller Sindre. I møte med folk som ikke er kristne har jeg sett at Gud handler.

Ungdommene har presentert stedet både for representanter fra menighetene og

folk fra kommunen. Det er ikke til å stikke under stol at det koster å drive et slikt lokale midt i Grimstad sentrum. Det er noe som heter husleie.

– Til nå har det vært mange lovord om arbeidet vi driver, men lite konkret i form av fast støtte, sier de to.

– Det vi trenger er noe fast – fast tilskudd eller faste givere sier Sindre.

Det er tydelig at dette sitter langt inne. De har ikke lyst til å virke sytten heller.

– Et førtitalls mennesker

med autogirotrekk på hundre kroner hver måned hadde løst hele husleieproblemet. Det er ikke verre. Det som er så dumt, er at overskudd, altså tid og krefter, som skulle brukes kreativt til å drive og utvikle stedet, går med til å gruble på hvordan vi skal få det til å gå rundt, medgir han.

Til nå har de holdt hodet over vannet. Matsalget har gitt litt overskudd – ikke så mye – og noen gaver har de fått, så pass at de har fått betalt alt de skylder pr dato. Men hver måned pålper ny

Klokka er godt over midnatt, og kaféen er i ferd med å tømmes for kvelden, men et førtitalls ungdommer holder stand. Over åtti ungdommer var inne tidligere på kvelden.

KNUT HORTEMO var med å dra igang Soldier Café.

– Jeg synes det er viktig at det finnes et sted i byen der ungdom kan slå seg ned og få høre om Jesus.

– Hvorfor trakk du deg ut av dirften av kaféen?

– Jeg er ikke så tålmodig. Er ikke så god på det å holde på med det samme lenge. Og så var det slitsomt å måtte tenke så mye på penger som måtte inn, i stedet

for å tenke på det som var det viktige, selve arbeidet med kaféen. Men de som sitter i styret nå er gode på dette.

ANDREAS LINDAL kommer fra Songe i Tvedestrand, med bakgrunn i Frikirken. Han går på bygg på Drotningborg, og er på Soldier for første gang. Han har ledet lovsangen denne kvelden.

– Hva tenker du om viktigheten av et slikt sted?

– Positivt med et rusfritt sted, og veldig bra med et lavterskeltilbud, særlig når det er plassert slik som dette, midt

i byen, og at det ikke er et kirkebygg. Du kjenner at her er det godt å være. Virkelig noe å kjempe for å opprettholde.

” Hr. ordfører; rusfritt møtested for ungdom, drevet av ungdom – er ikke dette et arbeid som fortjener at kommunen støtter dem med kroner?

Fjæreposten kontaktet ordfører SVEIN HARBERG for å høre hvordan det lå an med søknaden Soldier hadde levert Grimstad kommune. Også etter utspillet fra politistassjonssjef Dagfinn Fløystads utspill for en tid siden, burde aktiviteten på Soldier Café være kjærkommen for Grimstad kommune.

– Jeg personlig har anbefalt søknaden. Jeg synes tiltaket er veldig positivt. Men et «problem» oppi det hele er at jeg har mange som søker og pengene strekker bare ikke til alle. Men den søknaden skal jo være behandlet av Kultur og oppvekstutvalget, sier han og ber meg holde linja. Han huker tak i kultursjef Bjørn Kristian Pedersen, og er straks tilbake:

– Her kommer de gode nyhetene. Utvalget har i sitt siste møte før jul bevilget kr 20.000 til Soldier, og vil eventuelt være behjelpelig med å finne andre som kan bruke lokalet. Det betyr i så fall noen å dele husleien med.

Støtten fra kommunene er i alle fall godt nytt for Soldier, som dermed kan senke skuldrene litt, og gir dem litt mer tid til å tenke langsiktige løsninger.

Et støttekompani

Samtalen med de to unge karene og det lille innblikket i arbeidet de representerer, setter noen tanker i gang. Vel vitende om at også mange ungdommer i Fjære har glede av dette treffstedet i byen på lørdagskveldene, lar vi utfordringen gå ut til lesere av Fjæreposten: Gjør avtale med banken din om et autogiro-trekk til Soldier Café v/ Hege B. Nilsen, kontonr. 2801 13 83108. Du kommer ikke til å merke det en gang. Redaktøren går hen og gjør det, og utfordrer leserne til å gjøre det samme!

RED.

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

GRAVMONUMENTER

Topp kvalitet til rimelig pris – Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet – Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48

Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad

Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00

Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale

«Bjørklund har tradisjoner i stein»

Fevik
Regnskapskontor as
REGNSKAP OG BEDRIFTSRÅDGIVNING

Sømsveien 5, 4870 FEVIK

Tel. 37 04 81 11

Faks 37 04 86 63

**FARVE
GLEDE** ODDEN

EURONICS Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

**LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!**

Frode Jan

Europas største el-kjede

**Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!**

**FEVIK
REGNSKAP & ØKONOMI AS**

Siviløkonom Per Arne Gulstad

Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06

www.fevikregnskap.no

Rapport fra presteskolen på Madagaskar

Fjære menighet har, som mange kjenner til, preste- og bibelskolen på Madagaskar som misjonsprosjekt, som de både ber og arbeider for.

F Yngvar Langås
TEKST

Skolens rektor har sendt meg et brev, eller snarere en rapport om skolen. Jeg henter fram et utdrag fra denne.

Rektor heter Razanamasy Manantsoa og har over mer enn 10 år vært leder ved skolen. De som var med på menighetsturen i 2004 fikk møte ham og ha ham som omviser på skolen. Sist sommer var Inger Th. og Gunnar Nytræ i Vangaindrano og møtte ham igjen da.

I sin rapport skriver han: "Må Herren Jesu Kristi nåde være over dere alle. Vi takker for ønsket om nyheter fra skolen. Vi lærere har sammen satt opp denne rapporten om livet på skolen som dere finner her".

Undervisningen

De synes undervisningen ved skolen går bra, og den

holder samme nivå som de andre preste- og bibelskolene kirken har.

Studentene

Skolen har for tiden 47 studenter som. De er inndelt i 2 forskjellige klasser alt etter om de har fullført videregående skole før de begynner eller ikke. Noen av dem går på den avdelingen av skolen som er bibelskole. Disse går vanligvis ett år og blir etterpå menighetsledere i en menighet, katekister.

Studentene har vanlige bibelfag og andre teologiske fag. Men de har også mye undervisning i språk, engelsk og fransk. Dette er nødvendig fordi mye av litteraturen er på de språkene.

Mange av studentene er gift. Det har vært vanlig at ektefellene også har fått undervisning. Oftest har denne undervisningen vært den samme som katekistene har fått.

Støtte til studentene

De mottar hver måned en støtte/stipend på kr. 32. Resten av pengene de trenger har de måttet skaffe seg på annen måte.

Lærere

Skolen har 4 lærere. Egentlig burde vi være minst 5 lærere, men på grunn av pengemangel må vi klare oss med 4. Det er ikke penger til å lønne mer. Lærernes grunnlønn er 325 kr. pr. måned.

Lokaliteter

Studentene bor på skolen, og etter rektors mening trenger husene de bor i fornyelse og reparasjon. Han nevner at 8 av dem har et stort behov slik.

Lærerne bor også på skolens område og i hus som skolen eier. Husene er gamle og trenger fornyelse.

Skolen har også et biblio-

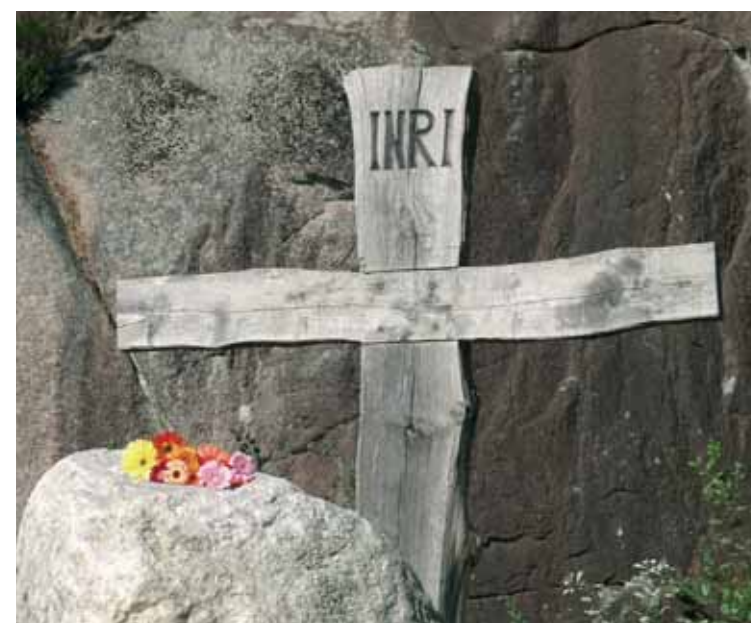
tek med bøker studentene kan bruke. Det er lite og burde utvides.

Viktig institusjon

Preste- og bibelskolen i Vangaindrano er en gammel institusjon. Det Norske Misjonsselskap startet arbeid der i 1888. Få år etterpå startet misjonen en bibelskole for å utdanne menighetsledere.

Mange mennesker kommer til kristen tro og blir døpt. Der er derfor et stort behov for stadig nye prester. Heldigvis er det god rekruttering til skolen. Mange kvinner studerer også på skolen; omkring 40 prosent av studentene er kvinner.

Utdannelse er svært viktig for at kirken skal få nye ledere og for at kristen kunnskap skal kunne formidles videre til nye generasjoner. Fjære menighet har derfor valgt et klokt prosjekt!

Denne spalten er en stafett der utfordringen går til en ny skriver hver gang.
**Hvordan kom troen inn i ditt liv?
Hva har den betydd for deg?**

min tro

Jeg har vært heldig å få vokse opp i et kristent hjem og i et kristent miljø. Dette har nok vært med å prege livet mitt.

Spiren til min tro ble lagt - da jeg ble et Guds barn i dåpen. Da var troen som «en liten knopp» Knoppen har hatt gode vekstvilkår - den har etter hvert vokst seg sterk og stor, og utviklet seg til å bli en visshet om at Jesus har gjort det som må gjøres for at jeg skal nå hjem til Himmelen. Og at han til en hver tid har omsorg for meg.

Som så mange andre var det en tid i oppveksten da jeg forsto at jeg ikke kunne flyte på mor og fars tro. Jeg kom til at jeg måtte velge å tro på egne vegne og å stå for det jeg trodde på. Valget ble tatt på et yngresmøte på Bedehuset da jeg var 14 år. Men det ble så vanskelig å fortelle vennene om mitt valg. Da jeg gikk til konfirmasjonsforberedelse høsten etter, bestemte jeg meg for at når konfirmasjonen var over og vi konfirmanter ble invitert til nattverdsgudstjensten første søndagskveld etterpå, da skulle jeg gå til nattverd, og det skulle være min måte å fortelle hele verden om min tro.

Jeg husker godt den søndagskvelden i oktober 1953, da jeg gikk frem og bøyde kne ved alteret og tok i mot brødet og vinen. Etterpå spurte noen av mine venner: «Er du kristen?» Og jeg svarte frimodig: « JA!» Siden har jeg alltid eid troen, noen ganger sterk og brennende, andre ganger liten og svak. Jeg har hele tiden vært engasjert i kristent arbeid - og misjon, og det har for meg vært en hjelp til å få levet troen ut i praksis.

Troen er og har vært bærebjelken i mitt liv. Å eie en tro på at Jesus er min Frelser og venn, som er med meg gjennom alt som skjer, gir trygghet, glede og fred i hverdagen. Og så i livets vanskelige situasjoner har jeg fått lov å erfare at troen bærer gjennom. Jeg har ofte tenkt, «hvordan kan de som ikke eier troen på Gud klare å komme seg gjennom når livet butter i mot?»

Brorson har skrevet en salme om tro. Det siste verset lyder slik:

«O, Jesus du som troens gnist har latt min sjel få kjenne. Bevar dens glød fra først til sist, og hjelp den til å brenne. Hva du har selv begynt, - fullfør. Så jeg til sist i troen dør, og salig får en ende!»

KARI NORMANN ERLANDSEN

Skolebygget reiser seg i Swaziland

Fjæreposten skreiv i nr 1/06 om Sverre Halvorsen og det hjelpearbeidet han og tre andre ildsjeler fra Grimstad, har startet for å hjelpe barn og unge i Swaziland. Nå er skolen reist, kjøkken og tre klasserom er ferdig, og 1. januar starter et nytt skoleår. Da starter skolen med 40 elever og to lærere. Siden første turen i mars i år, har åtte norske skolebyggere vært nede flere turer og jobba med byggingen. Andrew Berge, som er den av initiativtakerne som har bakgrunn fra Swaziland, har vært med hele tiden.

- Driftsbudsjettet pr år for førti elever og to lærere, er ca 60.000 kroner. Av dette har vi fått inn ca tjue prosent. Til nå har vi fått ca førti skolefaddere, som betaler et fast beløp. De fleste av dem er fra Grimstad-distriktet, men ikke

alle. Lovisenberg eldresenter på St. Hanshaugen i Oslo er ivrig støttspillere.

Dersom du er interessert i å vite mer om dette arbeidet, så sjekk nettsiden deres, www.swazihjelpen.piczo.com

Sverre Stabell, Arne Stabell, Andrew Berge, Rachel (læreren) og Sverre Halvorsen like før grunnmuren var ferdig.

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1B, 4878 GRIMSTAD

Tlf 37 25 10 75, Fax 37 25 10 78, E-post: sverre@sverrehalvorsen.no, Hjemmesider: www.sverrehalvorsen.no, org.nr 979 213 611 MVA

ARKITEKTTJENESTER - STORE OG MINDRE OPPDRAG, REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPPLANARBEID, BYPLANLEGGING

Arkitektkontoret utfører store og mindre oppdrag som utarbeiding av skisser og tegninger av garasjer, hytter, leilighetsprosjekt i nærmiljøet. Kontoret har også oppdrag i nabofylkene, Vestfold, Telemark, Vest-Agder og Rogaland.

Bygget er en av to barnehager utarbeidet for Scalabarnehagene. Begge barnehagene skal være ferdige i løpet av sommeren 2006

SCALABARNEHAGENE, HUNDVÅG STAVANGER

Swazihjelpen

Opplysninger gis av Arkitektkontoret.

Bildet viser dagens førskole.

Månedlig sangseminar

med Bente Marcussen:

Lørdag 13. januar kl. 12 hjemme hos dirigenten Andrea Maini, med lunsj. Lørdag 10.02.07 kl. 12 hjemme hos dirigenten Andrea Maini, med lunsj.

Ukentlige øvelser

i Fjære kirke: Hver onsdag kl. 19.30

Griegfestival

Dato og sted: 8. februar kl. 20 i Barbu kirke Repertoar: Gloria av A. Vivaldi Medvirkende: Fjære Musica Antiqua, Fjære kantori, Barbu kantori, Aust-Agder kammerorkester.

Fellesøvelser i Barbu kirke kl.19 med Barbu kantori og Fjære kantori 24. januar, 31. januar, 6. februar, 7. februar (generalprøve).

LIKER DU Å SYNGE? Kan du lese noter?

Velkommen til Fjære Musica Antiqua kammerkor!

Oppstart i januar med sangseminar v/Bente Marcussen lørdag den 13. januar kl. 12 (med lunsj) hos dirigenten Andrea Maini, Vesterveien 14, Arendal.

Oppstart ukentlige øvelser onsdag 17. januar kl. 19.30 i Fjære kirke RING 98412019 / 37043232

Sangkvelder

Søndag 18. februar på Frikirke i Grimstad Lovsang fra Taizé + klassisk repertoar. Det er planlagt deltakelse ved noen gudstjenester i Fjære kirke i løpet av våren.

Fjærefestspillene 2007

(Hele programmet kommer i neste nummer av Fjæreposten) Arrangementet nr. 1: Søndag 18. mars kl. 20 Gloria av Vivaldi (samme medvirkende)

fakta

Denne turen var finansiert av Norad og artikkel-forfatterne sjøl. Med på turen var regionskonsulent for KN i Agder og Telemark, Astrid Hareide (ansatt i KN). Ellers var det distriktskontakter; to fra forskjellige steder i Telemark, en fra Arendal og artikkelforfatterne fra Grimstad. KN har en eller to distriktskontakter i hvert prosti. Det er frivillige (ubetalte) medarbeidere i KN som driver med informasjon overfor skoleelever, konfirmanter og også voksne i menighetene (også frime-nigheter) - særlig i forbindelse med Fasteaksjonen før påske. Hvert 6/7. år kan kontaktene søke om en sik studietur for å få første hånds kjennskap til arbeidet ute i felten. Så må vi love å stå som kontakter i fire år etterpå - hvis helsa holder!

Kirkens Nødhjelpe startet hjelpearbeid i borgerkrigsherjede Guatemala, etter jordskjelvet i 1976, som tok 2000 liv. Over halvparten av landets befolkning er mayaindianere. De er nederst på rangstigen og i stor grad oversett av myndighetene. KN har fortsatt en jobb å gjøre i Guatemala.

F Marit og Jon M. Sørland
TEKST & FOTO

Vakre og kontrastfylte

Etter en snaue fjorten dagers studiereise til Guatemala i regi av Kirkens Nødhjelp (KN), er det tid for refleksjon. Til tross for at Guatemala befinner seg på den andre siden av kloden (nærmere bestemt på landtungen mellom Nord- og Sør-Amerika), har vi her i landet fått en viss nærhet til dette fjerntliggende landet. Mange husker vel fortsatt Petter Skauens viktige innsats for å få til en fredsavtale i landet. Og den norske Nobelkomiteen videreførte og forsterket på mange måter Skauens innsats ved å tildele Fredsprisen til Rigoberta Menchú i 1992.

Landet ligger i Mellom-Amerika med Stillehavet på vestsiden og Karibien og Atlanterhavet på østsiden. Landet er ekstremt vakkert med frodig vegetasjon og majestetiske, spisse fjelltopper. Disse er vulkaner, noen utbrente, andre fortsatt aktive. Vi fikk i hvert fall se én som var i full sving med å spy ut røyk og damp.

Regntiden gikk mot slutten, men naturen var fortsatt fro-

dig og vakker, kjempestore trær, nydelige blomster og vakre og vennlige mennesker – nærmest som Edens Hage for syndefallet!

Men følgende av Syndefallet lot seg merke også her – som i alle de andre områdene europeerne «oppdaget»! Europeerne kom og forsynte seg med gods, gull og mennesker. Og de menneskene som europeerne traff var indianerne, altså landets urbefolkning. Menneskene skulle benyttes som billig arbeidskraft på åkrer eller i gruver. Gods og gull har jo alltid stått høyt i kurs hos den hvite mann enten han kom til Afrika eller Amerika! Mayaindianerne fikk oppleve å bli slaver i eget land. Måten de ble behandlet på var opprørende. Deres dyrkbare land ble tatt og brukt til plantasjer for den hvite mann. Selv ble de nærmest betraktet som kreaturer. Dette er historie.

Enkelandsbyen Tinamit Ajaf

Det store jordskjelvet i 1976 tok livet av 2000 mennesker

Guatemala

Enkene samlet til bønn. Mennene deres ble drept under borgerkrigen i landet.

Under: Fra arbeidet med å hjelpe AIDS-syke.

på få minutter. Selv om det da enda var borgerkrig i landet, var det etter denne katastrofen at Kirkens Nødhjelp (KN) startet sitt arbeid i Guatemala. I 1983 kjøpte KN ved Petter Skauen et stort landområde i Tinamit Ajaf. Her bodde det bare enker med barn. Mennene deres var drept i borgerkrigen. Enkene ble tildelt jord. De ble jordeiere i liten skala. Nå er enkene gamle. Barna er blitt voksne og har stiftet familie, men fremdeles er det kvinnene som eier jorda.

Disse enkene fikk hjelp i en krisesituasjon. Nå greier de

seg selv uten hjelp utenfra. De kan blant annet stolt vise frem veveriet sitt, skolen, barnehagen og kirken. Et vellykket og avsluttet prosjekt, slik vi ønsker at det skal være.

Men fremdeles mangler det ikke på folk som trenger direkte hjelp i Guatemala.

Orkanen Stan

I oktober 2005 var det orka-

nen Stan som førte til flomkatastrofer, enorme jordras, utslettede landsbyer og ødelagt infrastruktur. Dette til tross; folk hadde ikke gitt opp og henvendt seg til apati. Viljen til å kjempe videre var så absolutt til stede.

Men myndighetene bryr seg lite om dem som er nederst på rangstigen. Der finner vi bl a landets urbefolkning, mayaindianerne. Denne gruppen utgjør ca 60% av befolkningen. Ofrene for Stan, som raste over landet for ett år siden, trenger fortsatt hjelp. For landets myndigheter har enda ikke

holdt sitt løfte: Å gi dem et trygt sted å bo og dyrke jorda.

På reisen vår traff vi også andre som får hjelp i nød og til et bedre liv: HIV/AIDS-syke, kvinner i slummen, barn og unge som har havnet på gata som får sjanse til skolegang. Små og store prosjekt som fortsatt er avhengig av støtte.

Kirkens Nødhjelp har personell tilstede i Guatemala og vet hva som må gjøres for å snu utviklingen der. Men det koster penger. Kanskje får du en sjanse til å gi til Kirkens Nødhjelp allerede på Juleaften. Benytt denne sjansen!

 Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Marcussen Elektro

Aut. el. installatør Stanley Marcussen
Feviktoppen, 4870 FEVIK
tel. 37 25 90 10 mob. 901 44117

 NARF
Norges Autoriserte Regnskapsfaglige Forening

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

UTGIVELSEN STØTTES AV

LK
GRUPPEN

VERDIA
HOLDING
aksjeselskap

PRIMA
INVEST

FASTE AKTIVITETER FOR BARN OG UNGE

BABYSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMABARNSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMABARNSTREFF FEVIK

Fevik kirke hver fredag kl. 10.00

SMABARNSTREFF VIK

Vik bedehus annenhver onsdag kl. 10.30

FREDAGSTREFF LIA

Lia bedehus annenhver fredag kl. 10.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE

Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE

Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE

Hesnes bedehus hver søndag kl. 11.00

BARNELAGET LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

KROKEN YNGRES

Hos Jan og Anne Marie Midtbø annenhver onsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FEVIK

- Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FRIVOLL

- Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

FAMILIEKLUBB

FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

FAMILIEGUDSTJENESTER i Fevik kirke og på FMU-huset på søndager

ALFSAM – FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00 (første gang 21.sept.)

UNGDOMSGRUPPA LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK

Fevik kirke fredag kl.20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM

- FMU-huset mandager kl. 18.00

Ønsker du mer informasjon om noe av dette så ta kontakt med menighetskontoret

Tlf. 37090118 / 37090113

www.sammen.as

FASTE AKTIVITETER FOR VOKSNE

MORGENSANG

Hver torsdag kl. 08.30 er det morgensang i Fjære kirke.

PROKOR

øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KANTORI

har korvelse på Vik bedehus hver onsdg kl. 19.30-21.30.

FJÆRE SPIRITUALS

(negro spirituals) øver torsdager i Fjære kirke kl. 19.15-20.15.

FJÆRE MUSICA ANTIQUA

(barokk-musikk) har øvinger i Fjære kirke på onsdager kl. 19.30

«STILLE KVELDER»

i Fjære kirke på disse torsdager

JULA I FJÆRE KIRKE

Julaften Kl. 14:30 og Kl. 16:00
1. juledag Kl. 13:00
2. juledag Kl. 11:00
Nyttårsaften Kl. 22:00

JULA I FEVIK KIRKE

Julaften Kl. 11:00 (på Feviktun) Kl. 16:00
1. juledag Kl. 13:00

GUDSTJENESTER I JANUAR OG FEBRUAR

FJÆRE KIRKE

07.01. 11:00 Gudstjeneste
14.01. 16:00 Menighetsfest på FMU-bygget
21.01. 11:00 Gudstjeneste
17:00 Familiiegudstjeneste med dåpsskolestart
28.01. 19:30 Gudstjeneste. Sang av Fjære kantori
04.02. 11:00 Gudstjeneste
11.02. 11:00 Gudstjeneste
18.02. 11:00 Familiiegudstj. Avslutning av dåpsskolen
22.02. 19:30 Fastegudstjeneste
25.02. 11:00 Gudstjeneste

FEVIK KIRKE

07.01. 11:00 Gudstjeneste
14.01. Menighetsfest på FMU-bygget
21.01. 11:00 Familiiegudstjeneste dåpsskolestart
28.01. 11:00 Gudstjeneste
04.02. 11:00 Gudstjeneste
11.02. 19:30 Aserbadjan- kveld, Marianne Kraft
18.02. 11:00 Gudstjeneste

Trenger du skyss til kirken?

Diakoniutvalget er blitt enige om at vi vil tilby skyss til de som har problemer med å komme seg til kirken. Dersom du har lyst til å gå i Fjære kirke og ikke har skyss, har vi satt opp 3 telefonnummer som du kan ringe - så ordner vi med skyss for deg. Ikke vær redde for å bruke oss! Følgende 3 telefonnummer kan ringes: 37093257, 37042241 og 37041333.

Hilsen Diakoniutvalget i Fjære menighet

Kilder til tro og tanke fra Gabriel Scotts forfatterskap

SCOTT OM TRO

«Far – sig mig opriktig – tror du paa Gud? Da svarte far uendelig kjærlig: - Du sagde engang, Camilla, at du ikke kunde tro paa Gud, naar du tænkte paa al den rædsel og skyld og uretfærdighed paa jorden – al den grænseløse sorg og lidelse op gennem tidene – men Camilla, jeg synes ofte, at netop derfor maa jeg tro. Ingen uden Gud kunde svare for et saa uhyre regnskab – men han maa være saa mange gange større, end vi mennesker magter at forestille os. Bruger vi menneskelige maal – da kommer ogsaa min tro tilkort.» («Camilla Dyring» s 321)

SCOTT OM GODHET

«- Vær god, sa det fra kilden, det stod et skiftende skjær over den – godhet er livets innerste behov, som alt levende stunder imot. Sukket i skapningen er sukket efter godhet. Det gode er som en sevje i sinnet og får dets lov til å utfolde sig, uten godhet skrumper det sammen og tørrer inn og blir hårdt og stivt. Godhet bryter aldri ned, godhet bygger bare op. Godhet fører aldri tilbake, godhet fører fremad og opad, alltid videre, alltid høiere. Det spirer og gror i godhetens får, for godhetens får er Guds fotspor og fører omsider til Gud selv.» («Fergemannen» 1952 s 143)

SCOTT OM DET ONDE I

«... Han gikk der hensunket i tankene sine og grublet over det ondes opprinnelse, slik mennesket alltid har gjort. Var det fra evighet av? Tenkte han. Var det en nødvendig bestanddel av tilværet og uløselig knyttet til det? Hadde det noen slags misjon? Var det uovervinnelig, eller hvordan kom en det best til livs? Forholdt det sig til mørket kan hende, som det gode forholdt sig til lyset? Nei, de var ikke analoge begreper, mørket var ikke i sig selv, mørket var bare fravær av lys og utsprang ikke fra noen kilde. Men det onde var en makt som utgikk fra menneskets hjerte og var i dets avlende sæd fra begynnelsen...» («Fergemannen» 1952 s 103-104)

SCOTT OM DET ONDE II

«- Den som kunde begripe, hvordan det onde er kommet inn i oss. - Det er ikke spørsmålet, sa det ved siden – spørsmålet er først og fremst, hvordan vi skal få det ut igjen!» («Fergemannen» 1952 s 165)

... OM FERGEMANNEN

«Fergemannen» kom ut i 1952, og ble skrevet da Gabriel Scott var 78 år. Dette ble hans siste bok og boka kan leses som oldingens oppsummering og forventning om hva som vil komme. Han vil gjøre opp sitt bo og sin tanke, for han – som han selv skal ha sagt «går om bord i ferjen som bringer oss Gud vet hvor». Filosofisk orienterte lesere finner klare spor av Spinozas filosofi i boka. Guttorm Fløistad, filosofiprofessoren, leser boka som en historie om botsgang, i legendeform.

• Gabriel Scott (1874-1958) er kjent som en av våre kjære sørlandsdiktere. Han ble født i Skottland, vokste opp i Høvåg og levde det meste av sine voksne år på Tromøy ved Arendal. Mindre kjent er det at han også bodde flere år i Grimstad, mens faren var prest her.
• Hans forfatterskap er noe mer enn de koselige skildringer. Her er sterkt forsvar for menneskeverd og de svake, klart rom for undring over det uforståelige, respekt for skaperverket, ertende blikk på kirkens folk og stor respekt for Vår Herre. Gabriel Scott ville kanskje ikke selv bestige kirkens talerstol, men hans tekster kan utfordre oss til refleksjon og til handling.
• Scotts tekster inviterer ikke alltid til å klippe ut én enkelt formulering; her er skildringer og stemninger som fanger en, og utklippene vil da forhåpentligvis friste noen til å lese mer.
Utvalg for Fjæreposten ved Jarl V. Erichsen

**kontaktinformasjon
FJÆRE MENIGHET**

POSTADRESSE

Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER

Sentrallbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Sokneprest (ny)

Helge Spilling
Starter over nyttår.
For tiden prest i Søgne.

Prest

Oddvar Tveito
ot@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 09

Daglig leder

Anne Marie Midtbø
amm@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 13

Kateket

Kjell Olav Haugen
koh@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 16

Organist i Fjære

Andrea Maini
am@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 15

Musikalsk leder i Fevik

Kirsti Pedersen Haugen
kph@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 17

Trosopplæring (vikar)

Jourunn Nærdal
jn@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 18

Barne- og ungdomsarb.

Ingvild Wangensten
jw@grimstad. kirken. no
T: 37 09 01 14

Kirketjener/graver

Egil Guttormsen
T: 37 09 11 40

Graver/kirketjener

Dag Christensen
T: 37 09 11 40

Internettisider med mer informasjon og nyheter fra Fjære menighet
www.grimstad.kirken.no
www.fevik.kirken.net
www.sammen.as

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS
DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | **YAMAHA** - DET RIKTIGE VALGET

FEVIKHALLEN 22. DESEMBER KL 20.30

Julenattinè

OG GLADE MED SONG DEI HELSAR SIN BRODER I HIMMELHALL

MEDVIRKENDE: PRO-KOR m/solister MORTEN ARNESEN EVA JONASSEN MARTHE HAUGEN
SYNNØVE HODNEBROG HESNES BROTHERS TELLEF HODNEBROG SIRI HALVORSEN VIDAR ØVLAND

HUSORKESTER: ØYVIND STØMER sax SVEIN HAUGEN perc HANS KJELLØKKEN sang, gitar
TRYGVE SONGE bass AAGE ANDERSEN cello KARI ANDREA BYGLAND LARSEN fiolin
ANN KRISTIN OLSEN fløyte Musikalsk ansv. KIRSTI P. HAUGEN tangent mm.

FRI ENTRE - KOLLEKT TIL "SAMMEN OM NØDEN".